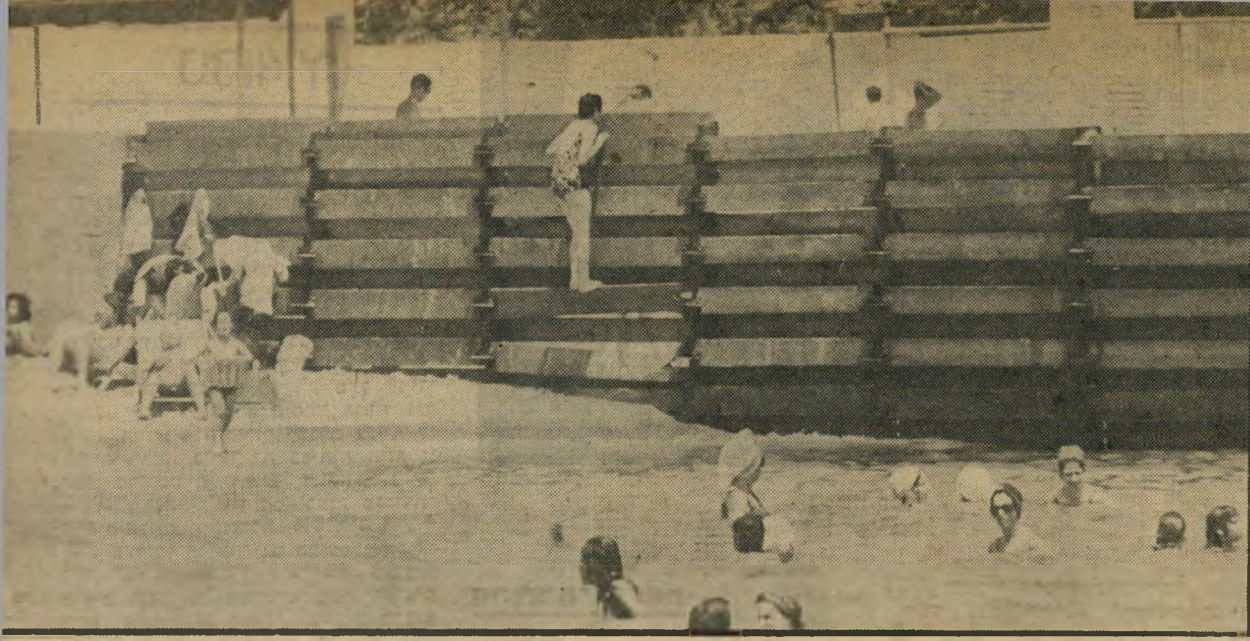

סולסלות העידו כאלפי עדים על דתיותה. אולם אשה זו, כמו כל הנשים המגיעות מבני-ברק, רמת-גן ותל-אביב, יודעת כי בעוד היא מתפשטת, עומדים עשרות דתיים, צעירים כמבוגרים, וצופים בה מעבר ל-חומה.

היא גם יודעת, שאלה שמתעצלים לטפס על החומה נכנסים למים, עוברים את 60 המטרים עד לקצה הגדר המפרידה, ואז מתערבבים עם הנשים ויוכלים לצפות בה כשהיא עירומה כביום היוולדה.

היא גם יודעת שאותם דתיים לבושי קפרי טות, המתעצלים לרדת אל חוף-הים רק כדי להזין עינם במחמדי גופה וגופן של יתר הנשים החסודות והצנועות, עולים על הגיבעה ומתבוננים מעבר לפריצה בחומה הגדולה.

היא וחברותיה יודעות כל זאת, כיוון ש-גם הן אינן טומנות ידן בצלחת. אפשר לראות את הנשים הדתיות כשהן מטפסות בשל רב על החומה ומתבוננות, תוך כדי ציחקוקים צדקניים, בחיטובי גופם של ה-גברים הדתיים. אפשר לראות אותן כשהן משתכשכות במים, מעבר ל-60 המטרים האסורים, יחד עם הגברים.

לא פעם נדהמו תיירים וישראלים, ש-טיילו בגן-העצמאות, לראות דתיים מתגור-דים בקבוצה, בקצה הגיבעה של גן-העצמאות הצופה אל עבר החוף האסור ל-חילוניים. הצעירים מתבוננים ומאוננים,

מציצה על הגברים

גם המתרחצות ה-דתיות בחוף שלהן בתל-אביב אינן טומנות ידן בצלחת. בתמונה שצולמה בחוף

הנשים, נראית בחורה מטפסת על החומה המפרידה בין שני החופים, כזי להציץ ולראות גברים ערומים בחוף הדתיים. המתרחצת, כמו מרבית המתרחצות הדתיות, לבושה בבגדים שלם.

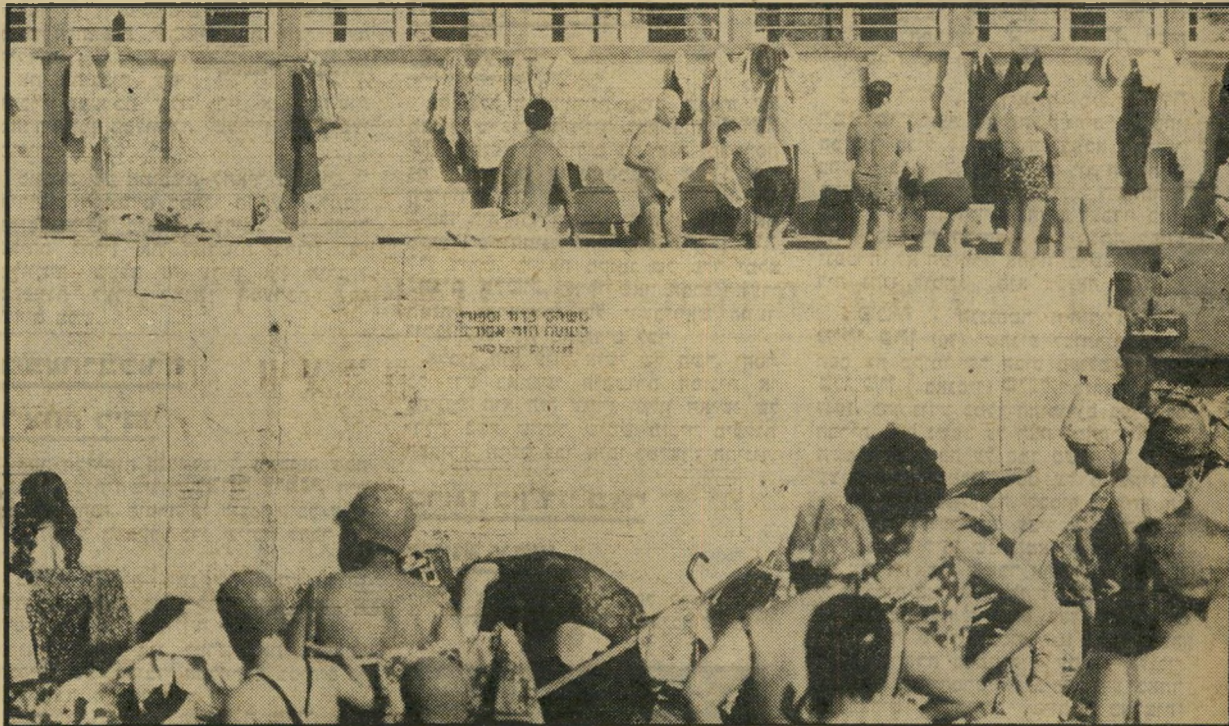
איש העורה הראשונה, משכיר כיסאות-הנחה, הדתיים המציצים מהעבר השני וא-פילו הנשים הדתיות העושות הכל כדי ש-יציצו בהן. כולם, מלבד הציבור.

כדי לשמור על הצניעות החליטה עיריית-תל-אביב לבנות, לפני כארבע שנים, את-הגדר הגבוהה המקיפה את שני החופים, לגברים ולנשים; את המחיצה שבין שני החופים, שאורכה 120 מטר, מחציתם על החוף ומחציתם בחוף הים, ואת המלחחות המשוכללות. ההוצאה אז היתה יותר ממיל-יון לירות.

השנה החליטה העירייה, כי המחיצה שבתוך הים אינה די יפה. תקציב בן 100 אלף לירות אושר כדי לצבוע את הגדר. מחצית מסכום זה ניתנה עלידי עיריית-בני-ברק, אשר הודתה כי מרבית המש-תמשים בחוף באים מקרב תושביה.

הוצאות האחזקה השוטפות של החוף גבוהות מאשר בחוף רגיל. פקחים עירוניים מיוחדים מקפידים על כך שאף גבר לא ייכנס לחוף הנשים, ואף אשה לא תחדור לחוף הגברים. לדיבריהם של פקחים אלה, ידיהם מלאות עבודה, כיוון שבני שני המינים מנסים מדי יום ביומו לחדור זה אל חופו של זה. שני ציוותי המצילים, והי-אחזקה הכפולה, אף הם מכבידים על תק-ציב העירייה.

כאשר אל מול הוצאות כספיות עצומות אלה ניצב היצר, הנשים מגיעות אל הגב-רים ואלה מציצים אל הנשים, אין מנוס מהכרה בעובדה שהסכומים העצומים הוצ-או רק למטרה אחת: להעניק גם לדתיים את ההרגשה הטובה של "מים גנובים ימ-תקו".

והדתיות מתפשטים בחוף, ואף תולים את בגדיהם על ווים שעל החומה. אחרי שהם לובשים את ביגדיהם, הם קופצים למים, שוחים כ-60 מטרים ונפגשים במקום שבו החומה מסתיימת.

משני צידי החומה עוסקים גב-רים ונשים בהתפשטות, כאשר אין הם מנצלים כלל את המלחחות שניבנו בהן רב. הדתיים

מעבר לחומה

כשהקהל הסובב אותם לא מפריע להם כלל.

ההצצה הפכה העיסוק העיקרי של ה-מתרחצים והמתרחצות, אפילו יותר חשובה מהעיסוק שלשמו הם באים לשם - הרח-צה. בחוף שרתון בתל-אביב, איש אינו מתבייש. אמהות הבאות עם זאטוטים אינן מסתירות כלל את הנאתן, כאשר הן מטפ-סות על הגדר המבדילה בין שני החופים ומתבוננות בגברים הערומים לנוכח עי-ניהם הסקרניות של ילדיהן.

כיתות כיתות של צעירים דתיים, ה-מלווים לא אחת עלידי מבוגרים הלבנ-רים בתלבושת דתית ונושאים זקן עבות, כאשר ציציותיהם שלהם משתלשלות מעבר למעיל השחור, הם מחליפים בקולניות חוויות זה עם זה, כאשר הם עומדים בגן-העצמאות וצופים בנשותיהם ובנשות-חבריהם המתפשטות על החוף.

בחוף הנשים מסתובבים גם גברים ש-כניסתם מותרת באופן רישמי, הראשון באלה הוא המציל, היושב בסוכתו וצופה חליפות בים ובנשים העירומות. "מציל שמסתכל לנו זה לא משהו", מסבירה אחת הדתיות, "מציל זה כמו רופא" ולגבי איש מנן-דוד אדום ומשכיר כיסאות-הנחה, שגם להם מותר להסתובב חופשי בגן-עדן של דתיות זה, היא אומרת: "הייתי מעדיפה שאלה יהיו נשים, אבל אם הם גברים, אז גם הם כמו רופאים וזה בסדר".

נראה כי הכל נהנים מן הסידור, המציל,

מה הן רואות?

מתרחצת דתית אחרת, אשר נפשה חשקה במבט-עין על מערומי הגברים שמעברה האחר של המחיצה, לא טרחה אפילו להסיר את שימלתה וללבוש בגדיים. עם השימלה היא טיפסה על

החומה המפרידה, והתבוננה בגברים בעוד אף אחת מהמתרחצות האחרות אינה מעירה לה. מתרחצת דתית אחרת, אשר באה עם ילדיה (מימין בתמונה) מתבוננת בגברים דרך סדק במחיצה. גם הגברים מהעבר האחר נוהגים לטפס על המחיצה ולהציץ.

